

αὐτῆς καὶ παντὸς νόμου θεοῦ τε καὶ ἀνθρωπίνου ἀνατροπεῖς, συγγραφεῖσα ὑπὸ Πέτρου Κλαιρκίου τοῦ Γάλλου ὑποδιακόνου τῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ Παρισίουδ προνομίου τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων διδασκάλου, ἐκ τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου εἰς τὴν κοινὴν τῶν Γραικῶν μεθερμηνευθεῖσα μετὰ καὶ τινων σημειωμάτων καὶ ἐπιστολῶν παρ' αὐτοῦ καὶ πρὸς αὐτὸν γεγραμμένων. Ἀντίγραφον τῆς οὐπω ἐκδοθείσης μεταφράσεως ταύτης σώζεται ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις.

Νικηφόρος Θεοτόκης ἐγεννήθη ἐν Κερκύρα τῷ 1736, διήκουσε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα παρὰ Ἱερεμία τῷ Καβαδία· εἶτα ἀπελθὼν εἰς τὸ Πατάβιον ἐγένετο ὀμιλητῆς τῶν διδασκόντων τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθηματικά. Μετὰ τὴν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ διάνουσιν ἐπανῆλθεν εἰς Κέρκυραν, ἐν ᾗ διωρίσθη διδάσκαλος τῆς μαθηματικῆς καὶ φυσικῆς. Ἐκ Κερκύρας μεταβὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν διωρίσθη ἱεροκήρυξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σαμουήλ. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ προσελήθη ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μολδαβίας καὶ κατέστη σχολάρχης τῆς ἐν Ἰασίῳ αὐθεντικῆς Σχολῆς. Παραιτηθεὶς δὲ μετὰ ἑτῶν τινων σχολαρχίαν ἀνῆλθεν εἰς Γερμανίαν ἐν ἔτει 1769 καὶ ἐξέδωκε συγγράμματά τινα ἐν Λειψία, ἐν ᾗ διέτριβε μέχρι τοῦ ἔτους 1774, ὅτε ἐπανελθὼν εἰς Ἰάσιον διωρίσθη καθηγητῆς τῆς φιλοσοφίας. Ἐξ Ἰασίου δὲ μετέβη προσκληθεὶς εἰς Ῥωσίαν καὶ ἐχειροτονήθη ἐν ἔτει 1779 ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Εὐγενίου ἀρχιεπίσκοπος Σλαβινίου καὶ Χερσῶνος, ὅθεν μετατεθεὶς εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Ἀστραχανίου καὶ Σταουρουπόλεως ἐποίμανε τὸ ἑαυτοῦ χριστόνομον ποιμνιον οὐ μόνον ἐνδελεχεῖσι διδασκαίς, ἀλλὰ καὶ τῷ ὑποδείγματι τῆς καλῆς αὐτοῦ ἀγωγῆς. Μετὰ ἔτη δὲ τινα παραιτηθεὶς τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς θέσεως μετέβη εἰς Μόσχαν,